

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/92/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614203562
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6614203562.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v právnej veci žalobcu GENERAL FACTORING, a.s., IČO: 35 838 825, Bratislava, Košická 56, zastúpeného HMG & PARTNERS, s.r.o., IČO: 35 885 459, Bratislava, Štefanovičova 12, za ktorú koná Mgr. Ján Gajan, advokát proti žalovanej K. H., J. XX.XX.XXXX, G. X., V. F.F. XXXX/X, X., štátnej občanke SR, v súčasnosti na neznámom mieste zastúpenej opatrovníčkou D. K.Č., zamestnankyňou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Hlas spotrebiteľa, občianske združenie, IČO: 42 305 675, so sídlom Ul. Lúčna 2123/1, Partizánske, adresa na doručovanie: P.O.BOX 81, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 336,63 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 336,63 Eur, úrok z omeškania vo výške 9,25 % p.a. z istiny 318,72 Eur od 11.06.2011 do zaplatenia, trovy konania - súdny poplatok 26,70 na účet žalobcu vedený v Poštovej banke, a.s. číslo XXXXXXXX/XXXX variabilný symbol 0341524523, náhradu trov právneho zastúpenia v sume 214,49 Eur na účet vedený vo

VÚB, a.s. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX variabilný symbol 01297710, do rúk Mgr. Jána Gajana, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal od žalovanej zaplatenia istiny vo výške 1806,85 Eur, riadneho úroku vo výške 17,70 % ročne z istiny 1576,47 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9 % z istiny 1576,47 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania.

V žalobe uviedol, že dňa 12.06.2006 uzatvoril právny predchodca žalobcu Zmluvu o splátkovom úvere č. 0341524523 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 716,99 Eur pri úrokovej sadzbe 17,70 % ročne. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splácať mesačne vždy k 10.dňu toho ktorého mesiaca, prvú splátku zmluvné strany dohodli na deň 10.07.2006 a konečnú splatnosť úveru na deň 10.06.2011. Žalovaná poskytnutý úver do doby konečnej splatnosti nezaplatila.

Dňa 22.07.2014 doručil súdu oznámenie o vstupe do konania vedľajší účastník na strane žalovanej HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie.

Súdu sa nepodarilo zistiť aktuálnu adresu pobytu žalovanej a preto jej uznesením č.k. 8C/92/2014-62 zo dňa 28.07.2014 ustanovil opatrovníčku podľa § 29 ods. 2 a 6 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej „O.s.p.“).

Dňa 18.08.2014 doručil žalobca súdu námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. V ten istý deň doručil žalobca aj písomné vyjadrenie, právnu argumentáciu žaloby a späťvzatie návrhu sčasti tak, že od žalovanej žiadal zaplatiť len sumu vo výške 336,63 Eur, úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne z istiny 318,72 Eur od 11.06.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Súd o námietkach žalobcu rozhodol uznesením č.k. 8C/92/2014-146 dňa 13.10.2014 a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2014.

Súd uznesením č.k. 8C/92/2014-148 zo dňa 13.10.2014 rozhodol o späťvzátí žaloby sčasti a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2014.

Žalobca sa pojednávania dňa 09.01.2015 nezúčastnil, predvolanie prevzal jeho právny zástupca dňa 15.12.2014, ktorý neúčast' ospravedlnil. Opatrovníčka žalovanej predvolanie prevzala dňa 15.12.2014 spolu so žalobou, výzvou, aby sa k nej písomne vyjadrila v lehote určenej súdom, vyjadrenie nedoručila. Vedľajší účastník na strane žalovanej predvolanie prevzal dňa 17.12.2014, pojednávania sa nezúčastnil.

So zreteľom na to, že sa riadne predvolaní účastníci nedostavili na pojednávanie, ani nepožiadali z dôležitého dôvodu o jeho odročenie, súd postupoval podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním žaloby s návrhom na vydanie platobného rozkazu, Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010, prílohy č. 2, 3, 4, oznámenia o postúpení pohľadávky doručovaného žalovanej zo dňa 28.12.2010 s doručenkou, Zmluvy zo dňa 12.06.2006, námietok žalobcu proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 14.08.2014 a po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 132 O.s.p. mal súd preukázané:

Zmluva č. 0341524523 uzavretá dňa 12.06.2006 je o splátkovom úvere a uzavrela ju žalovaná s právnym predchodcom žalobcu. Žalobca preukázal aktívnu legitímáciu v konaní Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE uzavretou dňa 21.12.2010.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej ObZ) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ tzv. absolútnym obchodom a preto sa právne vzťahy o Zmluve o úvere uzavretej pred 01.01.2008 spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu.

Do 31.12.2007 sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach upravených v § 52 až § 54 OZ vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti OZ, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku a v Zákone o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. (ďalej ZoSÚ). V dôsledku toho sa na účastníkoch úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 OZ.

Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 OZ sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 01.01.2008 (§ 879j OZ). To znamená, že pokiaľ pred dňom 01.01.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 01.01.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ust. § 52 až § 54 OZ. Ak je účastníkom zmluvného vzťahu spotrebiteľ, je potrebné aplikovať ust. ZoSÚ (lex specialis). Práva a povinnosti, ktoré nie sú v tomto zákone, tak je na ne potrebné aplikovať ustanovenia ObZ. Použitie

Občianskeho zákonníka bolo do 31.12.2007 prípustné len podľa § 1 ods. 2 ObZ, to je v prípadoch, ak niektoré otázky nebolo možné riešiť podľa Obchodného zákonníka. Právna dovolenosť, či rozpory s dobrými mravmi môžu byť posudzované len podľa právnych predpisov platných v čase uzavretia zmluvy. K uvedenému zaujal nepriamo právne stanovisko aj Najvyšší súd SR na strane č. 4 rozsudku sp.zn. Obo 56/2007 zo dňa 04.06.2008, v ktorého odôvodnení uviedol: „Keďže uplatnená pohľadávka vyplýva zo zmluvy o úvere, súd prvého stupňa rovnako správne aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže v prípade tohto zmluvného typu ide o absolútny obchod, takže nie je relevantné, že žalovaná nie je podnikateľkou“.

Vychádzajúc z charakteru Zmluvy sa na zmluvný vzťah z nej vzniknutý aplikujú ustanovenia ObZ týkajúce sa aj časti premlčania jednotlivých nárokov a to podľa § 391 ods. 1 a § 397 ObZ, aplikuje sa štvorročná premlčacia doba.

Žalobca doručil súdu žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu dňa 10.03.2014 a preto splátky počnúc dňom 10.03.2010 do 10.06.2011 (v zmysle čl. I Zmluvy) nie je možné považovať za premlčané. Za premlčanú tak nemožno považovať sumu 318,72 Eur, t.j. 16 splátok po 19,92 Eur mesačne.

Za premlčaný nemožno považovať ani úrok z omeškania z jednotlivých nepremlčaných splátok v sume 17,91 Eur (výpočet nachádzajúci sa na č.l. 78 spisu, v celkovej výške nepremlčaný nárok predstavuje sumu 336,63 Eur, ktorú v konaní žiadal žalobca zaplatiť.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške prípustnej zákonom, alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona, alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Podľa § 365 ObZ dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, kedy záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 517 ods. 2 OZ podľa ktorého ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania je určená Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. ako dvojnásobok základnej úrokovej sadzby určenej NBS platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (s účinnosťou do 31.12.2008). S účinnosťou od 01.01.2009 je výška úrokov z omeškania určená Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákonov, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca nárok na zaplatenie sumy 336,63 Eur, úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 318,72 Eur (t.j. 16 splátok po 19,92 Eur) od 11.06.2011 do zaplatenia uplatňoval od žalovanej dôvodne zo Zmluvy uzavretej dňa 12.06.2006. Listinnými dôkazmi doručenými súdu žalobca preukázal oprávnenosť nároku, udržal dôkazné bremeno a súd jeho žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu zakotvenej v ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. So zreteľom na to, že žalobca mal vo veci plný úspech, v spojení s konaním mu vznikli trovy a to zaplatením súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 25,70 Eur (108 Eur - 82,30 Eur), časť z neho v nesprávnej výške

v sume 82,30 Eur, (v správnej výške mal byť vrátený v sume 81,30 Eur) súd žalobcovi vrátil pred prvým pojednávaním uznesením č.k. 8C/92/2014-148 zo dňa 13.10.2014.

Náhrady trov právneho zastúpenia 214,49 Eur vrátane DPH (odmena advokáta za 2 úkony právnej služby á 81,33 Eur a to a/ prevzatie a príprava právneho zastúpenia, b/ podanie žaloby, dvakrát režijný paušál k dvom úkonom právnej služby po 8,04 Eur + 20 % DPH 35,75 Eur) vyúčtovaných v súlade s § 10 ods. 1, § 13a ods 1 písm. a), c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov. Súd uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania právnemu zástupcovi žalobcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p., pričom tieto trovy považoval za potrebné na účelné uplatňovanie práva.

Žalovaná a vedľajší účastník na strane žalovanej boli v konaní neúspešní, svoje trovy si hradia sami.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd určil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu, príslušenstvo a náhradu trov konania v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr.Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.